TOM OXAGER

SKURVOGNSDETEKTIVEN

Kasper Havthorn / privat efterforsker

krimi i mellemgaard

Af samme forfatter:

I serien om Anna Storm og Rigsvåbnet
Rigsvåbnet, 2011
Guld for enhver pris, 2012
Over alle grænser, 2013
For mange missiler, 2015
Under pres, 2015
Skudsår, 2016
Med arme og ben, 2016

I serien Sæby-krimier
De gode græd, og de onde lo, 2014
Halsløs gerning, 2015
Hun hang på væggen, 2016

Roman
Klog mand tisser ikke mod vinden, 2016

Tom Oxager

SKURVOGNSDETEKTIVEN

Kasper Havthorn / privat efterforsker

mellemgaard

Skurvognsdetektiven. Kasper Havthorn / privat efterforsker
© 2017 Tom Oxager og Forlaget mellemgaard

Forlagsredaktør: Trine Thi Lam
Grafisk produktion: KWG Design, Odense
Grafiker: Susanne Skovmøller

ISBN 978-87-7190-592-2

Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer, der er nævnt i aftalen.

www.mellemgaard.dk

SARA MARIA

ET SIGNAL PÅ hans mobil fortalte, at der var kommet en mail til Kasper. Da hans PC samtidig stod tændt på arbejdsbordet, læste han beskeden der. En ny kunde? Det tydede henvendelsen på, efter hvad han kunne læse sig til. Den korte tekst fortalte, at mandens 18-årige datter havde været forsvundet i snart 48 timer. Kunne Havthorn komme straks?

Kasper svarede, at han kunne være på den opgivne adresse i løbet af en halv time. Han lod nogle få lamper brænde såvel som udebelysningen, sikrede sig, at al overvågning og alarmer var slået til, låste skurvognen af og kørte af sted i sin anonymt udseende, hvide Toyota HiAce kassebil.

Tyve minutter senere standsede han ved en velholdt, tilbagetrukket villa på Skovalleen i Frederikshavns bangsbokvarter. Steffen Dalgaard stod der på postkassen ved vejen. Kasper vidste, at det var et roligt og eftertragtet velhaverkvarter. Han smed sine earplugs på passagersædet og steg ud for at se sin nye klient an.

Manden åbnede straks døren, da Kasper havde trykket på det elektroniske klokkespil, der højt og umiskendeligt spillede de første strofer af Marseillaisen. Lidt pompøst og bombastisk tænkte han uvilkårligt, men husejerne kunne selvfølgelig være frankofile. Selv havde han nok valgt nogle mere neutrale klokketoner, betroede han sig selv. Selv på sin mobil havde han skiftet opkalds-

musikken ud med lyden af et gammeldags ringeapparat. Så risikerede han heller ikke misforståelser, når han var ude at handle ind et sted, hvor mobiltelefoner spillede mellem alle hylderne.

En midaldrende mand med vigende hårgrænse og svagt tilløb til overvægt gav hånd og bad ham komme ind. Kasper blev vist ind i en smagfuldt møbleret stue, hvor den omkring 10 år yngre hustru sad i sofaen med et forgræmmet udtryk i øjnene.

Der stod kaffe, kopper til tre og en asiet med småkager på bordet. Ingelise Dalgaard gav en slap hånd, da manden præsenterede hende for Kasper Havthorn. Hun var en smuk, omend lidt falmet kvinde. Hun virkede helt handlingslammet og sad blot og stirrede trist ud i luften, så manden gav sig også til at skænke kaffen op. Han var så påvirket af situationen, at en del havnede i underkopperne. Han undskyldte sin klodsethed og smed et bundt servietter på bordet, så gæsten selv kunne udbedre skaden.

Stuen var dyrt og komfortabelt møbleret i en stil, der vidnede om et ægteskab, der havde fungeret konventionelt og stabilt i mange år. Få, men kostbare prydgenstande skabte sammen med indrammede fotos en hyggelig og tryg atmosfære. Flere steder stod vaser med afskårne blomster. Det opfattede detektiven som tegn på, at han befandt sig i et harmonisk hjem, selv om det var tydeligt, at datterens forsvinden havde vendt op og ned på en hel del.

"En ven i golfklubben har anbefalet dig, og jeg så også din annonce på nettet," begyndte Dalgaard lidt forsigtigt med en rystende stemme. "Hvad er din timepris?"

"500 kroner + kørsel og andre udgifter."

"Og hvad betyder andre udgifter?"

"Det kan være alt fra rejser, hotel og ophold til småbeløb som kontant betaling til meddelere for oplysninger. Alt dette afregnes efter bilag, når sagerne er afsluttet."

Dalgaard nikkede bekræftende og sagde, at han håbede, at Kasper kunne gå i gang med det samme. Begge skrev under på en standardkontrakt, hvorefter Dalgaard gik i gang med at forklare.

Datteren Sara Maria, der var enebarn, skulle være vendt hjem fra ridning klokken 18:30 for to dage siden. En opringning til rideskolen viste, at hun havde været der, havde redet, ordnet hesten og var taget af sted derfra til normal tid. Moren havde ringet til datterens nærmeste veninder. De vidste godt, at hun havde været til ridning, men ingen havde hørt fra hende, siden de var skiltes efter skoletid samme dag.

Midt på aftenen havde Dalgaard henvendt sig til politiet. Her bad man faren ringe igen i løbet af et døgn, hvis pigen ikke var dukket op i mellemtiden. Vagtcentralen havde gjort opmærksom på, at pigen var 18 år og dermed myndig. Hun kunne jo som så mange andre unge være taget en tur til Aalborg eller for den sags skyld til København. Man kunne ikke sætte en eftersøgning i gang på så tidligt et tidspunkt, lød forklaringen venligt, men bestemt.

Da Dalgaard ringede et døgn senere, bad politiet om et signalement af pigen og ville straks efterlyse hende. Familien Dalgaard kunne ikke leve med, at der ikke rigtigt skete mere. Nu var de for alvor nervøse. Al for megen tid var gået tabt, fordi politiet ikke kunne eller ville handle på et tidligere tidspunkt, erklærede pigens far. Derfor satte ægteparret nu deres lid til Havthorn, forklarede manden. Han betragtede Kasper med et insisterende blik, hvor man mere end anede en tiltagende desperation, som han havde svært ved at kontrollere.

Kasper erklærede, at han gerne ville se Sara Marias værelse. Dalgaard så spørgende hen på sin kone.

"Vil du ikke, Steffen?" sagde hun viljeløst og sænkede opgivende øjnene som Maude i Matador. Dalgaard rejste sig beslutsomt for at vise vej til pigens værelse.